

Donnerdag

den 23 Mei.

FRANKFORT, den 18den Mei.

Een brief uit Konstantinopel, van den 25sten April, behelst het volgende: « Daar Ibrahim pacha nog altijd den afstand van het distriet van Adana blijft eischen, heeft de schikking van de Egyptische zaak tot dus verre niet plaats gehad. De Porte is gereed om het tot het uiterste te laten komen, doch houdt zich alsof zij nog altijd weifelde in het besluit welke Europese mogendheid zij zich in de armen zal werpen, ofschoon zij stellig tot Rusland overhelt. De Fransche gezant, de admiraal Rousin, welke dikwijls conferentien met het ministerie van de Porte heeft, ontvangt slechts dubbelzinnige, waarschijnlijk met den heer van Butenief afgesprokene verklaringen. Het jongste aanbod, door den heer Rousin namens Frankrijk gedaan, « om Mehemed-Ali door de blokada der haven van Alexandria tot de aanneming der laatste concessien van de Porte te noodzaken, indien de Russische landmagt haren togt naar de hoofdstad staakte en deze staat zich verbond, om zijne gezamenlijke strijdkrachten dadelijk na de ontruiming van Natolie door de Egyptenaren, van het Turksche grondgebied terug te trekken, werd door den reis efendi met oogenschijnelijke dankbare erkentelijkheid half en half aangenomen, terwijl dezelve toch te gelijker tijd den heer van Butenief verzocht, de aankomst der Russische hulparmee te bespoedigen.

« De derde afdeeling der Russische vloot is nu werkelijk, gelijk men weet, reeds aangekomen. Uit dit alles is vrij duidelijk af te leiden, dat de Sultan, wel verre van meer te willen toegeven, slechts tijd zoekt te winnen, om, gerugsteund door het middelerwijl over land te wachten Russische legerkorps, den Egyptischen pacha zoo veel mogelijk met de reeds gedane concessien te paajzen. Men beweert zelfs, dat de heer van Butenief den Sultan de verzekering heeft gegeven, dat Rusland den vermetelen Ibrahim des noods door kracht van wapenen uit Natolie zal verdrijven. — In den Archipel wordt intusschen eene Fransche vloot verzameld, en, gelijk men sedert eenige dagen verzekert, zal ook eene Engelsche vloot aldaar bijeengetrokken worden.

— Nadere berigten uit Belgrado, van den 6den dezer, melden, dat het medegedeelde bericht der aankomst van den graaf Orloff te Konstantinopel voorbarig is geweest. Dezelve wordt echter dagelijks verwacht, met onbepaalde volmagt van Z. M. den Keizer van Rusland, om, bij de beschikking over de Russische krijgsmagt in Turkije, al datgene te verrijgen, wat voor de belangen der Porte vereischt wordt. — Zoo als men te Belgrado meende, zou het Fransche eskader, hetwelk in den Archipel verzameld wordt, wel ergens buiten de Dardanellen moeten postvatten, daar de Russische gezant zich tegen deszelfs toelating in de zee van Marmora zou verklaard hebben.

— Men tracht het verblijf van Z. K. H. den Keurprins Mederegent van Hessen te Frankfort op alle mogelijke wijze te veraangemen. De baron A. Rothschild geeft heden een grooten maaltijd ter eere van dien vorst.

— Het dagblad van Spiers meldt, dat het getal landverhuizers van Rijnbeijeren over de vier eerste maanden dezes jaars 2500 bedraagt. De meesten zijn naar Amerika gegaan, 17 slechts naar Polen.

Van den 20sten Mei.

Volgens de jongste tijdingen uit Konstantinopel, de zaak tusschen de Porte en Egypte nog altijd onbeslist is, meldt het dagblad van Frankfort, van den 18den April, dat aldaar den 16den uit Ibrahim pacha een bericht is aangekomen met de tijding, dat er een vredes-traktaat is gesloten, ten gevolge waarvan de Porte geheel Syrie, benevens het district van Adana, aan den pacha van Egypte afstaat. Dit had te Alexandria groote blijdschap verwekt; in den avond van den 16den was de gansche stad verlicht geweest; en ook den 17den tot laat in den nacht hadden de vreugdeschoten nog voortgeduurd. Derhalve had men toenmaals in Egypte den vrede als volkomen zeker beschouwd.

— Volgens brieven uit Weenen, van den 12den dezer, brangt een Engelach koerier instructien voor het gezantschap te Konstantinopel. Naar men hoort, neemt het Britsche kabinet den toestand van den Sultan thans wat ernstiger ter harte, zoodat laatstgemelde in den uitersten nood op deszelfs bijstand zou kunnen rekenen. Mehemed-Ali zou zich derhalve aan het grootste gevaar blootstellen, wanneer hij, door overdrevene eischen, den Sultan van den troon dacht te bonzen.

— Uit Zwitserland wordt gemeld, dat de Zwitsersche zaakgafte te Parijs pogingen aanwendt, ten einde de Polen, die onlangs uit Frankrijk naar Zwitserland zijn overgekomen, weder naar Frankrijk mogen

terugkeeren. Het Fransche ministerie schijnt daartoe echter niet zeer geneegen te zijn, en de toestand dezer Polen, die in Zwitserland van het eene kanton naar het andere gezonden worden, is inderdaad alles behalve benijdenswaardig.

STUTGART, den 18den Mei.

Op Maandag den 20sten dezer zal, vóór de opening van de nieuwe staten-vergadering van het koninkrijk Wurtemberg, eene plegige godsdienstgeefening gehouden worden, welke de staatsleden, benevens de hooge staatsdienaren en overheden zullen bijwonen.

— De nieuw benoemde afgevaardigden Uhland en Römer, als ambtenaren geen verlof der regering om zitting te nemen hebbende kunnen bekomen, hebben hun ontslag uit de staatsdienst gevraagd. Aan andere ambtenaren is verlof verleend. Omtrent weinige anderen is nog geen besluit. De meeste afgevaardigden zijn reeds alhier aangekomen.

NAPELS, den 24ten April.

Koning Otto van Griekenland aan onzen monarch zijne troonsbeklimming medegedeeld hebbende, heeft laatstgemelde den prins van Butera belast, om Zijne Hellenische Majesteit geluk te wenschen, en hoogstdenzelve het grootkruis der Ferdinandsorde over te brengen.

LONDEN, den 18den Mei.

Gisteren avond heeft lord Athorp in het lager huis deszelfs sedert lang toegezegde bill, strekkende ter afskoopbaarstelling van de heffing der tienden in Engeland en het prinsdom Wallis, ter tafel gelegd.

Eergisteren avond heeft de heer C. Fergusson in het huis der gemeenten voorloopig kennis gegeven, van op den 13den Junij aanstaande in dat huis eene motie ten behoeve van Polen te zullen doen.

De beruchte Cobbett is dien avond in het meergenoemde huis met eene zeer uitvoerige en tevens belagchelijke resolutie te voorschijn getreden, gericht tegen den voormaligen staats-secretaris R. Peel, als hebbende in 1819, tot groot nadeel van den lande en van de particulieren, de vervanging van het papieren geld door specie bewerkt. Niet alleen is deze resolutie met 298 tegen 4 stemmen veroordeeld, maar ook de voordragt van lord Athorp, met 271 tegen 10 stemmen, voorgedragene resolutie, uit hoofde van derzelfer personaliteit en belagchelijkheid, geene plaats in de registers van het huis der gemeenten in te ruimen.

Volgens den Globe, is de heer Stratford Canning thans op de terugreis van Madrid naar deze hoofdstad, en wel zonder bij het Spaansche hof iets ter gunste van eene schikking der Portugesche zaken te hebben kunnen bewerken, en zou de zending van dien graaf dus als geheel vruchteloos te beschouwen zijn.

Donderdag namiddag is in deze hoofdstad, met de stoomboot de Atwood, komende van Rotterdam, een bijzondere koerier van den Koning der Nederlanden aangekomen, met dépêches, welke tot de hangende onderhandelingen betrekking hebben, maar van wier inhoud tot dus verre niets met zekerheid is uitgelekt. Alleen toont de rijzing der Hollandsche fondsen aan, dat men hier den inhoud dier dépêches voor gunstig houdt.

's GRAVENHAGE, den 21sten Mei.

Men verzekert, dat dezer dagen door Frankrijk en Engeland aan ons gouvernement het voorstel zou gedaan zijn, om voor eenen onbepaalden tijd eenen wapenstilstand met België te sluiten en deze beide kabinetten daarop zelfs hebben aangedrongen. Dit voorstel zou door onze regering, wel in overweging genomen, doch in zoo verre van de hand te laten, dat men zich dezerzijds alleen genegen heeft, om eenen wapenstilstand met België te sluiten tot aan de maand Augustus aanstaande.

Volgens anderen zouden de dépêches, die dezer dagen aan onzen gezant te Londen, den heer Dedel, gezonden zijn; van zoodanigen aard zijn, dat niets zich tegen eene voortloopige schikking van de Belgische geschillen schijnt te verzetten. Nogtans verzekert men, dat van de Fransche zijde weder eenige bedenkingen tegen de voorstellen gemaakt zouden wezen.

In hoe verre nu deze onderscheidene berigten in overeenstemming te brengen zijn, kan men niet beslissen; doch aan de laatste wordt veel gewigt gehecht, omdat ook de Engelsche bladen van zoodanige ontvangene dépêches spreken. Natuurlijk wenscht iedereen, dat zich die berigten ten velle zullen bevestigen.

— Graaf van Munch-Bellinghausen, voorzitter der Duitsche bonds-vergadering, is te Rotterdam doorgereisd, zich naar Londen begevende. Sommigen willen die reis met staatkundige bedoelingen paren.

